★ *Lucien Jaakke arriveert met zijn Diamond en Caterpillar*

Zandhazenbivak 2013, een echte Wheels klassieker

Deze bijdrage is van ons Wheels lid Lucien Jaakke. Zoals hij schrijft heeft hij een aantal jaren het Zandhazenbivak moeten missen maar heeft het nu dubbel en dwars weer ingehaald!!!

Na een aantal jaren de Oirschotse heide te hebben moeten ontberen, begon het toch weer te kriebelen om het Brabantse zand weer eens te mogen ervaren in al haar facetten. Dit jaar al weer de negentiende editie van een evenement, hetgeen bij vele leden gevoelens oproept van diverse aard maar waarbij toch vooral termen als zijnde Brabantse gemoedelijkheid, gezellig bijpraten, goed eten en drinken, maar vooral 'zand' de boventoon voeren.
Toen de mogelijkheid zich voordeed direct ingeschreven, en dat bleek een juiste beslissing: de belangstellig was fors en er kon door de organisatie een mooi aantal van 75 deelnemende, uiteenlopende, voertuigen worden geregistreerd.

Voordat we op weg gaan.

De mooie zandvlakte bood ons de mogelijkheid ons eens een combinatie te testen welke nog nimmer te bewonderen was op een evenement als dit. Het betrof hier de combinatie van een caterpillar D8 en D7 respectievelijk voorzien van een Le Tourneau Scraper en een dozerblad , waarbij de Cat D7 zich dienstbaar maakte als zijnde pushdozer.
Beide voertuigen zijn oorspronkelijk afkomstig uit de collectie van wijlen Jaap de Groot en na jaren van uitsluitend museale dienst konden zij heden weer eens ouderwets aan de tand gevoeld worden.
Om problemen in de vorm van wegomleggingen of onneembare bochtjes te voorkomen hebben we de route eerst aan een verkenning onderworpen, en na wat aanpassingen hier en daar bleek deze goed te doen.
Na een laatste controle door het hoofd technische dienst ving de reis met de Diamond T 980 plus Rogers M9 geladen met een Caterpillar D7 4T donderdag aan. Het werd een middagje van tropische allure in de stalen cabine van de T 980. Immers de thermometer bereikte mooie zomerse waarde van 32 graden en dat, in combinatie met een dikke uitlaatpijp welke pal onder de cabinevloer loopt, doet de temp. in het stalen hok dusdanig stijgen dat dit weldra leidde tot sauna-achtige taferelen. Wat moeten de chauffeurs van toen toch afgezien hebben wanneer zij zich een weg baanden over de stoffige wegen van noordelijk Afrika .

Aankomst op het Zandhazenbivak.

Na een prachtige rit welke doorspekt was met welgeteld 91 wegversmallingen, komremmers, verkeersdrempels en ander verkeeronvriendelijke wegterreur, bereikten we het bivak, wat op dat moment nog geheel vrij van groen materieel was. Even de poort openen en ja hoor met een paar centimetertjes over aan beide zijde kon de combinatie het terrein betreden.
Snel terug naar huis om weer andere voertuigen op te halen en na 2,5 uur terugkomende op het terrein was daar even een huzarenstukje geleverd. De organisatie had het gepresteerd om in die hitte in slechts 2,5 uur tijd even de gehele kantinetent incl. voorzieningen op te bouwen, een hele prestatie.
Na ampel beraad en met dit voorbeeld in het vizier, hebben we ook snel ons bivak ingericht en met een (conform traditie) mooie bos zonnebloemen op de tafel welke reikhalzend uitkeken naar de mooie avondzon, viel het

★ *Het is wel steil hoor!*

★ *Hier even de Oirschotse hei vlak maken*

duister in. Het werd overigens een zeer gezellig avondje. De tentenbouwers hadden zich verzameld en laafden zich aan het koele gerstenat, en ja, dan wordt het wel heel moeilijk om je niet over te geven aan de inhoudelijke kwaliteiten van de brouwmeesters van Jupiler. Het werd een gezellig avondje met leuke verhalen, en vele lege flesjes. Brabantse nachten zijn lang!
De vrijdag werd ook een zonovergoten dag, en weldra werd het terrein ingenomen door divers groen materiaal van allerlei pluimage. Een heerlijk gezicht.
Tegen de avond werd iedereen door een luid klepperende ‘dorpsomroeper’ geattendeerd op de openingsceremonie in kantinetent. Na een korte speech kon de jeugd z’n krachten meten in een mini zeskamp, waarbij het er fanatiek aan toe ging. De jeep kon het geweld nog maar ter nauwer nood aan, zo werd er aan de bumper gesleurd om toch nog net dat ene bekertje te bemachtigen. Het leverde rode hoofdjes, maar zeker ook mooie plaatjes op. En zeker geen onbelangrijk item: ook kids die moe maar voldaan hun tentje indoken.

De rit en rijden op de Oirschotse heide

De zaterdag brak aan met een schraal zonnetje, maar dat mocht de pret niet drukken. Er was immers “werk aan de winkel”. Er was door de organisatie een prachtige rit uitgezet, welke voerde over stille weggetjes die je deden genieten van prachtig Brabant in al zijn facetten, en uitkwam op de Oirschotse heide alwaar men zich onder het genot van een warme hap geheel kon overgeven aan het wellicht wat onderdrukte gevoel van “heerlijk spelen in de zandbak”.
En van dat laatste werd dan ook dankbaar gebruik gemaakt, immers waar anders heb je een zandbak met deze allure. Met de Cat D7 even snel een hellinkje opgeworpen en het duurde niet lang voordat de eerste waaghalzen zich een weg probeerden te banen. Het werd een schitterende dag waar menig litertje brandstof zijn weg door uitlaat naar buiten vond. Maar daar doe je het ook voor!
Nadat eenieder zijn of haar stuurmanskunsten had vertoond en de laatste sporen van groen geweld onder leiding van hoofdschuifmeester Jan Caron waren geslecht, toog iedereen zichtbaar voldaan weer richting het bivak.

Nadat alles weer geladen en deels weer onderweg was naar huis, even tijd genomen voor een snelle douche om het zand uit de oren te wassen. De geur van spareribs en saté immers begon zich weldra te nestelen in het reukorgaan.

BBQ en gezellige feestavond

Er stond een bbq klaar om ‘u’ tegen te zeggen. In één woord geweldig. We hebben er van genoten. Sorry, maar wie hier nog iets op aan te merken had (zo ja): voor straf drie rondjes om de heide (p.s. wel met volle bepakking).
Na genoten te hebben van een heerlijke maaltijd vervolgde iedereen de avond met een prettig samenzijn in de tent, alwaar het met een rustig achtergrondmuziekje nog lang gezellig bleef.
In de nacht en vroege ochtend viel er een aardige hoeveelheid regen , en de tentzeilen werden op de proef gesteld. Onder bezielende leiding van chef kok Daan kregen we een lekker stevig ontbijt geserveerd incl. gebakken eieren met spek. Voor diegene die dat wilden was er nog een speeldag op de heide, echter helaas was dat voor ons niet meer weggelegd en werden de voorbereidingen getroffen voor de aftocht. Na een paar ritten was alles weer op zijn plaats (vooral de spuitplaats) want - en passant - hadden we toch even een kleine kubieke meter heidezand geconfisqueerd, dat werd dus nog even boenen.
Na een afsluitend diner, met een hoog friet en frikandellen gehalte zocht iedereen moe maar voldaan z’n bedje op. We hebben met z’n allen een prachtig en goed verzorgd weekend gehad. En uiteraard kan dit niet zonder er inzet van velen. Een woord van dank voor dit team (de kroew) is dan ook zeker op zijn plaats, zonder jullie inzet geen bivak.

Chapeau!
Lucien Jaakke